

POZDRAVNA RIJEČ U IME HAZU

Ivo Frangeš

Poštovani uzvanici, dragi prijatelji i kolege, poklonici Marulićeve pjesničke riječi,

Još jednom smo se okupili u ovom povijesnom i sugestivnom ozračju rada i istraživanja da otvorimo danas već tradicionalnu manifestaciju, simpozij–okrugli stol o Marulićevu životu i djelu.

U ovakvoj prigodi uzeti riječ uvijek je privlačno i uzbudljivo. Dok ovo govorim, Meštrovićev lik Marka Marulića stoji mi za leđima: a pred očima vi, proučavatelji pjesnikova djela. Oko nas djelatnici marnoga Književnog kruga i splitskog Instituta Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Upravo u njezino ime imam čast pozdraviti nazočne i poželjeti nam svima plodne radne sate i dane.

Poznat je odnos Akademije prema hrvatskoj kulturi uopće, a posebice književnosti. Svoju reprezentativnu izdavačku djelatnost započela je Akademija sredinom prošloga stoljeća objavljivanjem klasične kolekcije Starih pisaca hrvatskih. Prvi je od njih bio Marko Marulić, »otac hrvatske književnosti« koja je u XV. stoljeću već zreo i oblikovan proces. Urednici njegovih djela, Vatroslav Jagić i Ivan Kukuljević Sakcinski, mladi su ali znameniti stručnjaci europskih dosega. Bilo je to 1869. godine, u vrijeme velikog rascvata hrvatske filologije. Dobar dio kasnijega razvoja naše tekstologije i književne historiografije nerazlučno je vezan uz prvo proučavanje i izdavanje djela Marka Marulića. Tu valja tražiti početak tradicijskog lanca koji povezuje hrvatske književnike i njihove istraživače.

U doba kad je sazrela spoznaja o konstituiranom procesu hrvatske književnosti, nastalo je i obilježje Marulića kao dokaza, upravo oca njezine zrelosti. Taj naziv svjedoči da je Marulić doživljavan kao prvi i najugledniji među mnogima. Zagreb i Akademija XIX. stoljeća (baš kao i danas) neraskidivo vežu hrvatski književni

prostor sjevera i juga otvarajući, a zatim učvršćujući recepciju Marulića i hrvatske književnosti u cjelini.

Radosno je podsjetiti kako smo zadnjih godina svjedoci velike obnove zanimanja za široko, možemo reći i enciklopedijsko djelo Marulićevo kako u Hrvatskoj, tako i u svijetu. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, doduše, nije začetnik ovoga procesa, no kao jednu od prioriternih zadaća smatra njegovo svestrano i izdašno podupiranje. Velik broj Akademijinih članova, unutar Književnoga kruga, sudjeluje u organiziranju splitskih Marulićevih dana, surađuje u otkrivanju dosad nepoznatih tekstova, njihovu redigiranju, interpretaciji i objavljivanju.

Svako naše zasjedanje novo je svjetlo u objašnjenju složenih pitanja Marulićeve poetike. Marulić nije više pisac dekorativne slave. On je pjesnik koji, zahvaljujući znanstvenim tumačenjima, postaje čitan, voljen, aktualan, blizak, jedan od onih koji s pravom stoje i u temeljima, ali i u nadgradnji hrvatske književnosti. Velika je, bez obzira na brojnost naroda, samo ona književnost koju njezina djela ne zatvaraju. Istražujući i učvršćujući Marulićevo bašćinu, dijelimo je sa svijetom i ugrađujemo u njegovu kulturu kao opće dobro.

Neka tome pridonesu i ovi Marulićevi dani koji počinju.

Hvala!